

LITURGIA SŁOWA

We wszystkie niedziele i uroczystości dla każdej Mszy świętej opracowano trzy czytania. Pierwsze ze starego Testamentu, drugie z listów Apostolskich lub apokalipsy, trzecie z Ewangelii. Aby udostępnić wiernym Słowo Boże w szerszym zakresie, wprowadzono cykl trzyletni perykop biblijnych. Kolejność cyków oznaczono” Rok A, Rok B, Rok C. Ciąg tematyczny zastosowano przy drugim czytaniu (z Nowego Testamentu) oraz przy Ewangelii. Czytanie pierwsze (ze Starego Testamentu) jest tak dobrane, by harmonizowało z Ewangelią. Na dni powszednie przewidziane są dwa czytania w cyklu rocznym: Rok I i Rok II.

Przed ewangelią wykonuje się śpiew Alleluja z werselem – jest to radosny okrzyk ludu na przyjęcie słów Ewangelii. Jeśli Msza jest recytowana Alleluja śpiewa się lub opuszcza, gdyż sama jego natura domaga się śpiewu.

Po Ewangelii celebrans głosi homilię. Zadaniem Homilii jest wyjaśnienie tekstów biblijnych i jest integralną częścią Liturgii Słowa. Tylko w wyjątkowych sytuacjach można ją zastąpić kazaniem. Warto pamiętać, że istnieje różnica pomiędzy homilią a kazaniem. Homilia to wyjaśnienie tekstów mszalnych, natomiast kazanie dotyczy innych spraw niekoniecznie związanych z tekstami mszalnymi.

Wyznanie wiary. Sformułowane na Soborze w Nicei (325) i ponownie zatwierdzone na Soborze w Konstantynopolu (381) stąd jego nazwa: Symbol Nicejsko – Konstantynopolski.

Modlitwa powszechna kończy Liturgię Słowa. W modlitwie Wiernych zanosimy prośby w następującej kolejności: w potrzebach kościoła, za władzę państwową i zbawienie całego świata, za tych którzy znajdują się w trudnych sytuacjach życiowych, za zmarłych i za wspólnotę miejscową.